

HUNGER SPELEN

Josefine Nordlander

Tredjepristagare i Bonnier Carlsen Bokförlags skrivartävling.
Uppgiften var att skriva en fortsättning på kapitel 11 i

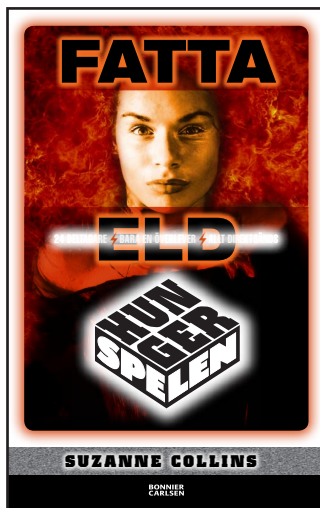
Suzanne Collins

roman Hungerspele.

Del 1

Del 2

Del 3 kommer hösten 2010

Mitt hjärta slår dubbla slag och jag stelnar till. Det kan inte vara sant, Peeta har aldrig varit så feg förut!

Jag knäpper upp bältet, ålar mig försiktigt ur sovsäcken och drar fram väskan. Jag måste klättra högre upp så att jag är trygg!

Jag trycker ner sovsäcken i väskan och stänger den så tyst det går. Jag hör låga mumlanden och plötsligt så skriker Peeta, inte ett skrik som tyder på att han är rädd, det låter mer som att han är arg.

– Hon är borta!

Jag griper tag i närmaste gren men det är försent, knak låter det och plötsligt ligger jag på marken med ett hårt grepp om den orange ryggsäcken.

Jag är helt säker på att de hörde när grenen bröts av. Jag drar snabbt fram den tandade kniven och reser mig upp. Fem personer stirrar på mig och en av dem är Peeta. Jag stirrar på honom med hat i ögonen.

– Eh Katniss, vad gör du här? börjar han lite nervöst.

– Tja, jag försöker att överleva. Borde inte ni kasta en kniv mot mig eller något? svarar jag irriterat.

Vad trodde han, att jag var och plockade svamp eller?

Peeta viskar något till de andra och börjar sakta gå mot mig, han ser inte glad ut. Han står max en halvmeter ifrån mig nu. Han höjer snabbt armen men det är för sent, jag trycker in min tandade kniv i hans bröst så hårt jag kan. Han faller livlöst ner på marken, samtidigt hör jag ett kanonskott. Jag tar hans kniv och börjar springa så fort mina ben tillåter. Tårarna bränner under ögonlocken, han tänkte döda mig!

Jag springer ytterligare en kvart innan jag stannar för att vila be-

nen. Jag ser mig omkring och hör en gren brytas av cirka 50 meter från den plats jag är på. Jag går mot ljudet tills jag kommer till en glänta, där ligger den skadade flickan och bredvid sitter Rue!

Jag råkar kliva på en kvist och Rue vänder sig snabbt om, när hon får syn på mig spricker hon upp i ett brett leende.

– Katniss! Men vad har hänt? Du är helt blodig! utbrister hon förfärad.

Jag går sakta mot stenen som hon sitter på och sätter mig sedan i gräset bredvid henne. Jag tar ett djupt andetag.

– Jag har dödat Peeta.

Hon stirrar chockat på mig.

– Det var precis innan han skulle sticka kniven i mig! tilläger jag snabbt.

Den skadade flickan rör sig lite i sömnen och mumlar något ohörbart. Vi sitter tysta en stund innan Rue skakar på huvudet.

– Du måste tvätta av dig lite, säger hon och nickar menande mot min blodiga arm.

Hon reser sig upp och börjar gå, jag följer efter henne tills vi kommer till en liten damm. Jag börjar fylla min vattenflaska, plötsligt hör jag ett skrik. Den skadade flickan! Några sekunder senare så hör jag ett kanonskott. De har hittat oss!

Av Josefine Nordlander, klass 7B, Södra Ängby skola i Bromma